

“Δεν πίστευα στον Θεό”, η πραγματική ιστορία ενός ιερομόναχου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Δεν πίστευα στον Θεό. Όταν ήρθε η ώρα για το στρατό, η μητέρα μου, που συχνά πήγαινε στην εκκλησία και προσευχόταν για μένα, μου έδωσε ένα κομμάτι χαρτί με μια προσευχή γραμμένη πάνω της και είπε: «Γιε μου ας είναι πάντα μαζί σου.»

Αργότερα έμαθα ότι στο κομμάτι χαρτί υπάρχει ο 90 ψαλμός. Κατόπιν έγινα αλεξιπτωτιστής . Ο στρατός δεν επιτρέπει να έχει επιπλέον τσέπες, και έβαλα την προσευχή στην επένδυση του χιτώνα στον αριστερό ώμο.

Το πρώτο άλμα με αλεξίπτωτο.

Δεν θα ξεχάσω τη στιγμή που, έχοντας φτάσει στην άβυσσο του εναέριου χώρου, έσυρα το δαχτυλίδι - και ... το αλεξίπτωτο δεν άνοιξε.

Τράβηξα το δαχτυλίδι του ανταλλακτικού αλεξίπτωτου - ούτε άνοιξε.

Η γη πλησίαζε γρήγορα.

Σε αυτά τα λίγα δευτερόλεπτα δεν μπορούσα βέβαια να βγάλω τη προσευχή της

μαμάς μου από το χιτώνα για να την διαβάσω. Έτσι κτύπησα με το χέρι μου ακριβώς τον τόπο όπου ήταν ραμμένη και φώναξα: «Κύριε, σώσε με!»

Σε απάντηση, το αλεξίπτωτο άνοιξε αμέσως.

Στη συνέχεια, έγιναν όλα: αμφισβήτησα την απιστία μου τους φίλους μου , θυμήθηκα την μητέρα μου και τα δάκρυα της μητέρας μου, αλλά πριν ακόμη, πέσω στο έδαφος, ορκίστηκα να εισέλθω στην ιερατική σχολή.

Αργότερα, αφού αποφοίτησα από το σεμινάριο, μπήκα σε ένα μοναστήρι, τώρα είμαι ιερομόναχος.